

Sách Đa-ni-ên - Số Hai Mươi Lăm

Vén màn sự suy tàn của Babylon: Một đoạn văn tiên tri từ Nebuchadnezzar đến Belshazzar

Jeff Pippenger
2023-12-20

Sự sụp đổ của Belshazzar trong chương năm đã được diễn hình hóa bởi sự sụp đổ của Nebuchadnezzar trong chương bốn.

“Lời phán quyết của Đấng Canh Thức thiêng liêng đã đến với vị vua cuối cùng của Ba-by-lôn, như trong hình bóng đã đến với vị vua đầu tiên của nó: ‘Hỡi vua,... lời này phán với ngươi; nước đã bị cất khỏi ngươi.’ Đa-ni-ên 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Nebuchadnezzar đại diện cho khởi đầu và Belshazzar cho kết thúc của vương quốc đã trị vì trong bảy mươi năm, và như thế biểu trưng cho sự trị vì của con thú từ đất trong Khải Huyền chương mười ba (Hoa Kỳ), vốn sẽ trị vì trong thời kỳ khi dân phụ Tyre (giáo hoàng quyền) bị lãng quên.

Trong ngày ấy, sẽ xảy ra rằng Ty-rơ sẽ bị quên lãng bảy mươi năm, theo thời gian trị vì của một vị vua; hết bảy mươi năm, Ty-rơ sẽ hát như một gái điếm. Ê-sai 23:15.

Nebuchadnezzar do đó đại diện cho sự khởi đầu của Hoa Kỳ, còn Belshazzar đại diện cho sự kết thúc của Hoa Kỳ. Nebuchadnezzar đại diện cho sự khởi đầu của sùng chủ nghĩa cộng hòa và sự khởi đầu của sùng Tin Lành. Belshazzar đại diện cho sự kết thúc của sùng chủ nghĩa cộng hòa và sùng Tin Lành.

Sự phán xét giáng trên Nebuchadnezzar là "bảy lần". Câu chuyện Nebuchadnezzar sống như thú vật trong hai nghìn năm trăm hai mươi ngày đã được William Miller sử dụng trong cách ông áp dụng "bảy lần" trong Leviticus hai mươi sáu, mặc dù ông không đề cập đến con số hai nghìn năm trăm hai mươi, vốn được tượng trưng trong sự phán xét của Belshazzar.

Và đây là dòng chữ đã được viết: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Đây là lời giải nghĩa của điều ấy: MENE; Đức Chúa Trời đã đếm số những ngày của vương quốc ngươi và đã kết thúc nó. TEKEL; Ngươi đã bị cân trên bàn cân và bị thấy là thiếu. PERES; Vương quốc ngươi bị chia ra và được trao cho dân Mê-đi và Ba Tư. Đa-ni-ên 5:25-28.

Ngoài lời giải thích mà Đa-ni-ên đã đưa ra cho dòng chữ bí ẩn trên tường, các từ "mene" và "tekel" là đơn vị đo trọng lượng, và những từ ấy cũng chỉ một mệnh giá tiền tệ cụ thể (Exodus 30:13, Ezekiel 45:12). Một "mene" là năm mươi siéc-lơ, tức một nghìn ghê-ra. "Mene, mene" vì thế tương đương hai nghìn ghê-ra. Một "tekel" là hai mươi ghê-ra. Vì vậy, "mene, mene, tekel" tương đương hai nghìn hai mươi ghê-ra. "Upharsin" nghĩa là "chia ra" và do đó là một nửa của một "mene", tức là năm trăm ghê-ra. Cộng lại, chúng biểu thị tổng cộng hai nghìn năm trăm hai mươi.

Trích dẫn cuối cùng của Bà White cho biết rằng Bên-xát-sa được Nê-bu-cát-nết-sa làm hình bóng, nhưng cụ thể hơn, bà nhấn mạnh đến sự phán xét dành cho cả hai, và cả hai sự phán xét ấy được

trình bày như một biểu tượng của “bảy lần” trong Lê-vi Ký hai mươi sáu. Có một vài thuật ngữ mà Kinh Thánh dùng để chỉ “bảy lần” của Lê-vi Ký hai mươi sáu. Giê-rê-mi gọi điều đó là con phần nộ của Đức Chúa Trời.

Ôi, Chúa đã lấy mây che phủ con gái Si-ôn trong cơn giận của Ngài, đã quăng từ trời xuống đất vẻ đẹp của Y-sơ-ra-ên, và không nhớ đến bệ chân của Ngài trong ngày Ngài nổi giận! Chúa đã nuốt trọn hết thầy các nơi ở của Gia-cốp, chẳng thương xót; Ngài đã xô đổ trong con thịnh nộ các đền lũy của con gái Giu-đa; Ngài đã làm chúng sụp xuống đất; Ngài đã làm ô uế vương quốc và các thủ lĩnh của nó. Ngài đã chặt đứt trong cơn giận dữ dữ dội mọi sừng của Y-sơ-ra-ên; Ngài đã rút tay phải của Ngài khỏi trước mặt kẻ thù, và Ngài bùng cháy nghịch cùng Gia-cốp như ngọn lửa rực cháy, nuốt tiêu xung quanh. Ngài đã giương cung như kẻ thù; Ngài đứng với tay phải như một kẻ đối địch, và giết hết những vật ưa mắt trong lều của con gái Si-ôn; Ngài đổ con thịnh nộ của Ngài như lửa. Chúa như kẻ thù: Ngài đã nuốt trọn Y-sơ-ra-ên, Ngài đã nuốt trọn mọi cung điện của nó; Ngài đã phá hủy các đền lũy của nó, và làm gia tăng trong con gái Giu-đa sự than khóc và ai oán. Ngài đã thô bạo dỡ bỏ lều của Ngài như lều trong vườn; Ngài đã phá hủy các nơi nhóm họp của Ngài; Chúa đã khiến những kỳ lễ trọng thể và các ngày Sa-bát bị quên lãng tại Si-ôn, và trong con phần nộ của Ngài, Ngài đã khinh bi vua và thầy tế lễ. Chúa đã ruồng bỏ bàn thờ của Ngài, Ngài ghé tỏm nơi thánh của Ngài, Ngài đã phó nộp vào tay kẻ thù các bức tường của những cung điện của nó; chúng làm ồn ào trong nhà của Chúa như trong ngày lễ trọng thể. Chúa đã định phá hủy tường thành của con gái Si-ôn; Ngài đã giăng dây đo, Ngài không rút tay khỏi việc hủy diệt; bởi vậy Ngài khiến bờ lũy và tường thành phải than khóc; chúng tàn lụi cùng nhau. Ai Ca 2:1-8.

Cơn giận của Chúa được mô tả như “sự phần nộ trong cơn giận của Ngài”, và cơn giận ấy đã giáng xuống trên cả vương quốc miền bắc lẫn vương quốc miền nam của Israel. Vì thế, sách Đa-ni-ên nói đến một sự phần nộ “đầu tiên” và một sự phần nộ “cuối cùng”. Giê-rê-mi nêu ra một “dây đo” mà Chúa đã “giăng ra” khi Ngài thi hành cơn giận đối với dân được chọn của Ngài. Sợi dây ấy cũng được nhắc đến trong sách Các Vua thứ nhì.

Đức Giê-hô-va đã phán qua các đầy tớ Ngài là các nhà tiên tri rằng: Vì Ma-na-se, vua Giu-đa, đã làm những điều gớm ghiếc này, lại làm ác hơn hết thầy điều mà người A-mô-rít, là những kẻ ở trước ông, đã làm, và cũng khiến Giu-đa phạm tội với các thần tượng của mình; nên Đức Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, phán như vậy: Đây, Ta sẽ giáng trên Giê-ru-sa-lem và Giu-đa một tai họa đến nỗi ai nghe đến việc ấy, hai tai người đó sẽ ong lên. Ta sẽ căng trên Giê-ru-sa-lem dây đo của Sa-ma-ri và dây dọi của nhà A-háp; Ta sẽ lau Giê-ru-sa-lem như người ta lau cái đĩa, lau xong rồi lật úp nó lại. Ta sẽ bỏ sót còn sót lại trong cơ nghiệp của Ta, và phó họ vào tay kẻ thù của họ; họ sẽ trở nên mồi và chiến lợi phẩm cho mọi kẻ thù của mình. 2 Các Vua 21:10-14.

"Dây đo" của cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời, tức là "bảy lần" của Môi-se, trước hết đã được căng ra trên vương quốc phía bắc (nhà Ahab), rồi trên Giu-đa. Một thuật ngữ Kinh Thánh khác cho "bảy lần", được rút ra từ Lê-vi Ký đoạn hai mươi sáu, là "tàn lụi".

Bây giờ Ta cũng sẽ nghịch lại cùng các ngươi trong cơn thịnh nộ; và Ta, ngay chính Ta, sẽ trừng phạt các ngươi bảy lần vì tội lỗi các ngươi. Các ngươi sẽ ăn thịt con trai mình, và các

ngươi sẽ ăn thịt con gái mình. Ta sẽ hủy diệt những nơi cao của các ngươi, đập đổ các hình tượng của các ngươi, và ném thây các ngươi lên các thây của thần tượng các ngươi; linh hồn Ta sẽ ghê tởm các ngươi. Ta sẽ làm cho các thành của các ngươi nên hoang phế, khiến các nơi thánh của các ngươi ra hoang tàn, và Ta sẽ không ngửi mùi thơm êm dịu của hương lễ các ngươi. Ta sẽ làm cho xứ sở nên hoang tàn; và những kẻ thù của các ngươi cư trú trong đó sẽ kinh ngạc về điều ấy. Ta sẽ phân tán các ngươi giữa các dân ngoại, và sẽ rút gươm đuổi theo các ngươi; đất đai các ngươi sẽ hoang tàn, và các thành của các ngươi sẽ điêu tàn. Bây giờ đất sẽ hưởng các kỳ Sa-bát của nó, bao lâu nó còn nằm hoang và các ngươi ở trong đất của kẻ thù các ngươi; khi ấy đất sẽ nghỉ ngơi và hưởng các kỳ Sa-bát của nó. Bao lâu nó còn hoang tàn, nó sẽ nghỉ; vì nó đã không được nghỉ trong các kỳ Sa-bát của các ngươi khi các ngươi còn ở trên đó. Lê-vi Ký 26:28-35.

Sự tản lạc giữa các dân ngoại đã được ứng nghiệm đối với Đa-ni-ên khi ông bị giải làm nô lệ sang Ba-by-lôn, vào kỳ lưu đày thời Giê-hô-gia-kim. Bây giờ, khi Đa-ni-ên ở trong "xứ của kẻ thù," đất được nghỉ ngơi và hưởng các "kỳ sa-bát" của mình. Sách II Sử Ký cho biết rằng khoảng thời gian ấy là bảy mươi năm theo lời Giê-rê-mi, mà Đa-ni-ên đã nhận ra ở chương chín.

Những kẻ thoát khỏi gươm thì ông đem họ đi lưu đày đến Ba-by-lôn; tại đó họ làm tôi tớ cho ông và các con trai ông cho đến thời trị vì của vương quốc Ba Tư; để ứng nghiệm lời của Chúa đã phán qua miệng Giê-rê-mi, cho đến khi đất được hưởng các kỳ sa-bát; vì bao lâu còn bị hoang phế thì đất đều giữ nghỉ sa-bát, cho đủ bảy mươi năm. Bây giờ, năm thứ nhất đời Si-ru, vua Ba Tư, để lời của Chúa phán qua miệng Giê-rê-mi được ứng nghiệm, Chúa cảm động lòng Si-ru, vua Ba Tư, khiến vua rao chiếu khắp vương quốc và cũng ghi thành văn rằng: Vua Si-ru, vua Ba Tư, phán rằng: Mọi vương quốc trên đất đều do Đức Chúa Trời ở trên trời ban cho ta; và Ngài đã giao cho ta xây cho Ngài một đền thờ tại Giê-ru-sa-lem, thuộc Giu-đa. Ai trong các ngươi thuộc về dân của Ngài? Nguyện Chúa là Đức Chúa Trời của người ấy ở cùng người, và hãy lên. 2 Sử Ký 36:20-23.

Thuật ngữ "tản lạc" là một biểu tượng của "bảy thời kỳ". Sự phán xét dành cho Nê-bu-cát-nết-sa — "bảy thời kỳ" sống như một con thú — là hình bóng cho sự phán xét của Bê-n-xát-sa, được biểu thị bằng những lời huyền nhiệm trên tường: "mene, mene, tekel upharsin." Sự phán xét của Bê-n-xát-sa được biểu thị bằng dòng chữ viết tay tương ứng với con số hai nghìn năm trăm hai mươi, cùng bằng số ngày Nê-bu-cát-nết-sa sống như thú vật, và cũng bằng số năm được biểu thị bởi "bảy thời kỳ" trong Lê-vi Ký 26.

Sự phán xét của Bê-n-xát-sa, vốn được tiêu biểu bởi sự phán xét của Nê-bu-cát-nết-sa, đã được biểu trưng bằng "bảy thời kỳ"; và cả hai sự phán xét ấy đều tượng trưng cho một "sự sụp đổ của Ba-by-lôn", là biểu tượng của sứ điệp của thiên sứ thứ hai. Sự sụp đổ thứ nhất của Ba-by-lôn là khi tháp của Nim-rôt bị đánh đổ.

Toàn cõi đất chỉ có một ngôn ngữ và cùng một tiếng nói. Và rồi, khi họ đi từ phương đông, họ tìm thấy một đồng bằng trong xứ Shinar, và họ cư trú ở đó. Họ nói với nhau: Nào, chúng ta hãy làm gạch và nung thật kỹ. Họ dùng gạch thay cho đá, và dùng nhựa đường làm vữa. Họ lại nói: Nào, chúng ta hãy xây cho mình một thành và một tháp, đầu tháp chạm đến trời; và hãy lập danh cho mình, kẻo chúng ta bị tản mác ra khắp mặt đất. Chúa ngự xuống để xem thành và

tháp mà con cái loài người đã xây. Chúa phán: Kia, dân ấy là một, và họ đều có một ngôn ngữ; và đây là điều họ bắt đầu làm; bây giờ chẳng có gì ngăn cản họ làm những điều họ đã toan tính. Nào, chúng ta hãy xuống đó và làm rối loạn ngôn ngữ của họ, để họ không hiểu lời nhau. Vậy Chúa đã phân tán họ từ đó ra khắp mặt đất; và họ thôi không xây thành nữa. Sáng Thế Ký 11:1-8.

Trong cuộc phán xét tại Ba-bên, vốn là sự phán xét đối với Nim-rôt, Chúa đã “tán lạc” những kẻ phản loạn của Nim-rôt ra khắp “mặt đất.” Nim-rôt và đồng bọn biết rằng sự phản loạn của họ sẽ khiến họ bị tán lạc, vì họ đã nói động cơ xây dựng tháp và thành là để “lập danh cho mình, kéo chúng ta bị tán lạc ra khắp mặt đất.”

Một "tên" theo nghĩa tiên tri là biểu tượng cho bản chất. Bản chất mà Nimrod và đồng bọn của hắn thiết lập được thể hiện qua các việc làm của họ, vì qua hoa trái thì bạn sẽ biết bản chất. Hoa trái của cuộc phản loạn của Nimrod, và vì thế cũng là biểu tượng cho bản chất của hắn, là việc xây dựng tháp và thành. Một "tháp" là biểu tượng của một giáo hội, và một "thành" là biểu tượng của một nhà nước. Cái tên của những kẻ nổi loạn theo Nimrod, vốn đại diện cho bản chất của họ, là sự kết hợp giữa giáo hội và nhà nước, điều này cũng được biểu trưng là hình ảnh của con thú.

Đoạn văn xác định sự sụp đổ của Babel có cụm từ "go to" lặp lại ba lần. Lần thứ ba là khi Đức Chúa Trời đem sự phán xét làm rối loạn ngôn ngữ của họ và khiến họ tán mác ra khắp nơi. Lần "go to" thứ nhất là sự chuẩn bị cho lần "go to" thứ hai, khi họ xây dựng thành và tháp của mình. Khi họ đã hoàn tất công việc của mình trong giai đoạn gắn với lần "go to" thứ hai, Đức Chúa Trời đã xuống để xem xét tận mắt sự phản loạn của họ. Lần "go to" thứ ba là sự phán xét, còn lần "go to" thứ hai là một sự thử nghiệm bằng mắt thấy. Lần "go to" thứ nhất đại diện cho thất bại đầu tiên của họ; và theo nghĩa tiên tri, việc "go to" được nêu ra ba lần xác định quá trình thử thách ba bước của tin lành đời đời. Có nhiều thông tin hơn nữa trong lời chứng về sự phản loạn và sự sa ngã của Nimrod, nhưng chúng tôi chỉ xác định rằng ngay lần đầu Babylon (Babel) sụp đổ, biểu tượng "bảy lần", được thể hiện qua "sự tán lạc", đã được nêu ra. Sự phán xét dành cho Nimrod được biểu thị bằng sự tán lạc, của Nebuchadnezzar bằng "bảy lần" và của Belshazzar bằng "hai nghìn năm trăm hai mươi".

Dấu ấn của Alpha và Ômêga xác định rằng dòng tiên tri được biểu thị bởi các chương bốn và năm là sứ điệp mưa rào muôn của thiên sứ thứ hai và Tiếng Kêu Nửa Đêm. Dòng này bắt đầu với sự sụp đổ của Ba-by-lôn, được đại diện bởi Nê-bu-cát-nết-sa, xác định năm 1798, là khi Ba-by-lôn thuộc linh (giáo quyền giáo hoàng) sụp đổ lần thứ nhất. Rồi ở cuối dòng, Ba-by-lôn của Bên-xát-sa sụp đổ, đánh dấu sự khởi đầu của sự sụp đổ dần dần của Ba-by-lôn thuộc linh (lại là giáo quyền giáo hoàng), bắt đầu tại cuộc khủng hoảng luật Chủ nhật. Có hai chứng nhân về sự sụp đổ của Ba-by-lôn ở đầu dòng và hai chứng nhân ở cuối dòng. Lô-gic tiên tri nhận ra dấu ấn của Đấng Khởi Đầu và Kết Thúc vĩ đại, đồng thời thấy chủ đề về sự sụp đổ của Ba-by-lôn được làm chứng bởi bốn chứng nhân trong dòng được biểu thị bởi các chương bốn và năm của Đa-ni-ên.

Trong mối quan hệ giữa hình bóng và ứng nghiệm của Nê-bu-cát-nết-xa và Bên-xát-sa, khi đặt trong bối cảnh thời kỳ sau rốt, chúng ta thấy con thú từ đất trong trạng thái giống chiên con được đại diện bởi Nê-bu-cát-nết-xa, và rồi, khi nó nói như rồng, chúng ta thấy Bên-xát-sa. Chúng ta thấy

trong mối liên hệ tiên tri, sùng Cộng hòa được dẫn dắt bởi Hiến pháp Hoa Kỳ được đại diện bởi Nê-bu-cát-nét-xa, và sự lật đổ Hiến pháp được đại diện bởi Bê-n-xát-sa. Chúng ta cũng sẽ thấy Nê-bu-cát-nét-xa như trinh nữ khôn ngoan và Bê-n-xát-sa như trinh nữ dại.

Chúng ta sẽ tiếp tục xem xét các chương bốn và năm của sách Daniel trong bài viết tiếp theo.

Bê-n-xát-sa đã được ban cho nhiều cơ hội để biết và làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Ông đã thấy ông nội mình, Nê-bu-cát-nét-sa, bị đuổi khỏi giữa loài người. Ông đã thấy trí tuệ mà vị quân vương kiêu ngạo ấy hãnh diện bị chính Đấng đã ban nó thu lại. Ông đã thấy nhà vua bị đuổi khỏi vương quốc của mình và trở thành bạn đồng hành của loài thú ngoài đồng. Nhưng lòng ưa thích tiêu khiển và sự tự tôn vinh mình của Bê-n-xát-sa đã xóa nhòa những bài học mà ông lẽ ra không bao giờ được quên; và ông đã phạm những tội tương tự như những tội đã khiến những án phạt đặc biệt giáng trên Nê-bu-cát-nét-sa. Ông đã phung phí những cơ hội được ban cho cách nhân từ, bỏ qua việc tận dụng những dịp trong tầm tay để nhận biết chân lý. “Tôi phải làm gì để được cứu?” là một câu hỏi mà vị vua vĩ đại nhưng dại dột ấy đã thờ ơ bỏ qua.

Đây là mối nguy của lớp thanh niên thiếu suy nghĩ, liêu lĩnh ngày nay. Bàn tay của Đức Chúa Trời sẽ đánh thức tội nhân như đã làm với Belshazzar, nhưng với nhiều người thì sẽ quá muộn để ăn năn.

Vua Babylon có của cải và danh dự, và trong thói tự chiều kiêu ngạo, ông đã tự tôn mình lên chống nghịch Đức Chúa Trời của trời và đất. Ông đã cậy vào cánh tay của chính mình, không nghĩ rằng có ai dám nói: 'Vì sao ngươi làm điều này?' Nhưng khi bàn tay huyền bí vạch những chữ trên tường cung điện của ông, Belshazzar kinh sợ và lặng im. Chỉ trong khoảnh khắc, ông bị tước hết sức lực và hạ mình như một đứa trẻ. Ông nhận ra rằng mình ở trong lòng thương xót của Đấng lớn hơn Belshazzar. Ông đã đùa bỡn những điều thánh. Giờ đây lương tâm ông thức tỉnh. Ông nhận ra rằng mình đã có đặc ân được biết và làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Lịch sử của ông nội ông hiện lên trước mắt ông sống động chẳng khác nào những chữ viết trên tường. Bible Echo, ngày 25 tháng 4 năm 1898.